

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XXVIII. évfolyam 4. szám

2024. április

„Legyetek készen mindenkor számot adni mindenkinek, aki számonkéri tőletek a bennetek élő reménységet.”

I. Péter 3:15

Egyházunk 2024. évi jeligéje:

„Krisztusért kérünk, béküljetek meg Istennel!” II. Korintus 5:20

Tervezett programjaink ebben a hónapban:

- 7-én, vasárnapján 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor **úrvacsorai** istentisztelet lesz: **Kurdi Zoltán** hirdet igét Pécsen és Siklóson
- 12-14-ig, péntektől vasárnapig **Évi konferencia** lesz Budapesten
- 14-én, vasárnapján 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz: igét hirdet **Sztupkai Mihály Pécssett és** Hidason
- 18-május 4-ig **Generálkonferencia** lesz
- 21-én, vasárnapján 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz: **Schauermann Tamás** szolgál Pécsen és **Sztupkai Mihály** Hidason;
- 28-án, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz: **Dr. Khaled László** hirdet igét Pécsen és **Sztupkai Mihály** Hidason.

Rendszeres programjaink:

- Kedden 18 órától **imakör** a Zoom-on, minden hónap első keddjén az internetes imakörben úrvacsorát is veszünk.
- Csütörtökön 17 órakor **házikör** lesz Pécssett (változó helyszínen)
- Pénteken 16³⁰ óra **Bibliakör Drávaszabolcson** a Faluházban a könyvtárban (Köztársaság tér 2/b.)
- Vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10⁰⁰ órakor **istentisztelet** van Pécssett, az istentiszteletet közvetítjük a gyülekezet Facebook oldalán: **<https://www.facebook.com/pecsimetodista>**, vagy **<http://pecsimetodista.hu/>** honlapunkon
- Mindkét helyen vissza is nézhetők az alkalmak.
- Vasárnap 15⁰⁰ órakor **Hidason** istentisztelet.
- Első vasárnapokon **Úrvacsorai istentisztelet** Pécssett van.
- Minden első vasárnap **Siklóson** 15 órakor **úrvacsorai istentiszteletünk** van az **evangélikus imateremben**

Kísérjük imádságban az Évi konferenciát és a Generálkonferenciát!

Születésnaposoknak

*Uram, adj tiszta elmét - hogy lássak!
Uram, adj alázatot, - hogy halljak!
Uram adj szeretetet, - hogy szolgálhassalak!
Uram, adj hitet, - hogy benned maradhassak!*

Dag Hammarskjöld

***Kívánjuk, hogy tapasztalják meg ezt a
mindennapjaikban!***

Információ 1+1% -kal kapcsolatban

Köszönetet szeretnénk mondani az elmúlt év elején az állam felé fizetett adójának felajánlható 1-1%-ért.

Tájékoztatóul, az elmúlt évben:

- az **egyházunk** 2400 fő SZJA felajánlott 1%-a után

20 282 239.-Ft-ot kapott.

- a **Márta-Mária időkök otthona alapítványa** részére az 1%-ok felajánlásából még nem ismertek az adatok.

Nagy szükségünk van a szolgálat végzéséhez ezekre a felajánlásokra!

Mindenkinek köszönjük! Idén is kérjük, segítse munkánkat a felajánlható 1-1%-kal, esetleg ismerősei figyelmét is felhívhatja erre, akik másoknak nem ajánlják fel!

Azok is nyilatkozhatnak erről, akiknek nincs adóköteles jövedelmük, mert az összeg szétesztásakor a felajánlók létszámát is figyelembe veszik.

Magyarországi Metodista Egyház technikai száma:

0073

Az egyházunk öregek otthonát támogató

Márta-Mária Alapítvány adószáma:

19231945-1-17

Addig nyújtózkodj, ameddig a takaród ér

Aki az ő tulajdon Fiát nem kímélte, hanem őt mindnyájunkért odaadta, hogyan ajándékozna nekünk mindent vele együtt? Róma 8:32

Praktikusak a rugalmas, nyújtható ruhaanyagok. Szívesebben veszünk olyan darabokat, amelyek rendelkeznek némi rugalmassággal. A korábbi évszázadok merev viseleteihez nekünk kellett idomulni, ideje hát, hogy végre azok idomuljanak hozzánk. A szorosságot, a korlátokat, életünk különböző célú „fűzőit” is örökre levetnénk, hogy szabadon kinyújtózhassunk: Én ilyen vagyok és kész.

Az élet nem kötött árú, nem minden területe nyújtható és alakítható. Ilyen például az idő. Mennyire szeretnénk megnyújtani egy-egy élethelyzetet! - de nem lehet. Jó esetben rájövünk: annak akkor véget kellett érnie. A költségvetésünk sincs átszöve rugalmas szálakkal, nem nyújtható igényeink szerint. Egészségi állapotunk szintén megbosszulja, ha nem tiszteljük a határainkat.

Isten a teremtéskor rendet, határokat, korlátokat épített a világba.

Láthatjuk a természetben, olvashatjuk a Bibliában. Vágyaink mégis sokszor messze kinyúlnak Teremtőnk tanácsainak és rendjének takarói alól. A takaró alól kilógó láb miatt egész életünk didereg. Az Isten rendje alól kibújó dolgaink egész életünket teszik tönkre.

Pedig Istentől megszabott korlátaink nem csupán a takaró melegét kínálják. Biztonságot is adnak, sőt ráébredhetünk, hogy életünk korábbi szűköségeinek köszönhetjük mai edzettségünket, kipróbáltságunkat, elégedettségünket.

Határainkat feszegetve sok jó tanácsot kapunk, hogyan is lehetnénk korlátok között is elégedettek. Ezek a felröppenő elégedettség-tréner jó tanácsok azonban legfeljebb irányt mutatnak, erő és képesség nem rejlik bennük. Ilyenkor nem a szavak segítenek, hanem a kapcsolat Istennel.

Ő nem nyújtogatja a takarónkat, hanem maga lesz a takarónk: „Tollaival betakar téged, szárnyai alatt oltalmat találsz” - ígéri a Szentírásban (Zsoltár 91:4). Nem mindenfélét ad, hanem Mindenét, Önmagát - és önmagával együtt minden szükségeset. Nem csupán jó tanácsokkal lát el minket, hanem átformál, hogy ne akarjunk kilógni a ránk szabott élet

takarója alól. Isten közelében maradva pedig ráébredünk, hogy maga a kapcsolat nagyobb kincs, mint megelégedni az eléggel.

„EVANGÉLIUMOT MINDEN OTTHONBA”
CÍMŰ NAPTÁRBÓL

Te mérted ki az időt

Te, Uram, aki kívül vagy az időn,
csak mosolyogsz, amikor látod,
hogyan viaskodunk mi vele.
Jól tudod, mit csinálsz.
Nem követsz el hibát,
akkor sem követtél el,
amikor kiosztottad az időt az embereknek.
Mindenkinek adtál időt, hogy kiszámíthassa,
mit is akarsz vele.
Igen, van időm, Uram.
Minden idő az enyém, amit nekem adtál:
életemnek évei,
éveimnek napjai,
napjaimnak órái.
Az én dolgom csupán.
hogy nyugodtan és tisztán töltssem;
hogy megtöltssem úgy, ahogyan Te kívánod
hogy engedelmeskedjem Neked,
aki a vizet borrá változtathatod,
mint egykor Kánában tetted...
Uram, többé már nem időt kérek Tőled,
hogy ezt vagy azt tehessem.
Csak kegyelmet kérek Tőled,
hogy a nékem adott időben
azt tegyem, amit Te akarsz.

MICHEL QUOIST

Istennek van ideje, és kézben tartja az én időmet is.

JOCHEN KLEPPER

Év elején a metodista gyülekezetekben szövetségmegújító istentiszteleteket szoktunk tartani. A mai igeszakaszunk egy ószövetségi szövetségmegújító eseményről tudósít. A cselekmény egy Sikemben tartott országgyűlésen zajlik. Főszereplője pedig a 110 éves Józsue, aki Mózes mellett Izrael népének legfontosabb vezetője volt az ígért földjének elfoglalásában. Most három dolgot szeretnénk közelebbről megnézni:

- Józsue életét
- A sikemi országgyűlésről szóló tudósítást
- Az országgyűlésen lezajlott szövetségmegújítás mai aktuális üzeneteit

Józsue élettörténetének rövid összefoglalás

Egyiptomban született, Efraim törzséből, így József egyenes ági leszármazottja volt. Neve eredetileg Hósea volt (ennek jelentése: megmentés, vagy üdvösség), ezt Mózes változtatta Józsuevá (héberül Jehosua = Jahve az üdvösség). Az Egyiptomból való kivonuláskor 30 év körüli fiatalember, tehát ereje teljében lévő ifjú lehetett. Talán származása is vezető szerepre predesztinálta, mert elődje József annak idején a fáraó után az első ember volt Egyiptomban. Mózes már korán kiválaszthatta személyes segítőjeként, mai szóval személyi titkárnak, vagy a katonai szervezetben szárnysegédjének nevezhetnénk. Az Ószövetség mózesi könyveiben az ige többször megemlíti a nevét, sőt a róla elnevezett könyv is része az Ószövetségnek. Talán érdemes számba venni néhány fontos eseményt, ahol nevét Mózessel együtt találjuk meg:

- Amikor Mózes 40 napig fenn van a Sínai hegyen, Józsue elkíséri őt a hegy lábáig.
- Amikor Mózes a szent sátorban beszél Istennel, Józsue kint várakozik, sőt, Mózes távozása után is ott marad.
- Az amelekitákkal folytatott harcot már Józsue vezeti, Mózes pedig a hegyen imádkozik az Úrhoz.
- Kánaán felderítésére küldött 12 kém között van Józsue és Káléb. Ekkor kapja meg Mózestól a Józsue nevet.
- A hírszerzői küldetésre adott reakció végzetes következményekkel járt Izrael népére nézve. A 12 kém közül csak Józsue és Káléb

bíztatja a népet az ország elfoglalására. A másik 10 kém olyan ijesztő képet fest az ott található nehézségekről, hogy a nép rájuk hallgat. Fellázadnak Mózes ellen, Józsuékat majdnem megkövezik, Mózes helyett új vezetőt követelnek, aki visszavezeti őket Egyiptomba. Isten nagyon megharagszik a népre. Mózes közbenjáró könyörgésére hozza azt az ítéletet, hogy a 40 napig tartó kémkedés minden napjáért 1 év pusztai vándorlás a büntetés. Ez alatt a 40 év alatt a 20 évnél idősebb férfiak közül csak Káléb és Józsué éli meg a honfoglalás idejét. Csak ők jutnak majd be az ígéret földjére.

A sikemi országgyűlés

A Biblia Józsué könyvének 24. részében élete utolsó nagy eseményeként számol be a sikemi országgyűlésről. Ez az országgyűlés végrendelet és szövetségmegújítás volt egyszerre.

Józsué 24:1-2,

„Józsué összegyűjtötte Izráel minden törzsét Sikembe, egybehívta Izráel véneit, családfőit, bírát és elöljáróit. Odaálltak Isten színe elé. Ekkor azt mondta Józsué az egész népnek: Így szól az Úr, Izráel Istene:”

(A 3-11. versig Józsué összefoglalja Izrael egész történetét az ősatyák elhívásától a honfoglalásig.)

12-29

„Rettenetes félelmet bocsátottam rájuk: az futamította meg az emóriak két királyát, nem a te kardod vagy az íjad. Olyan földet adtam nektek, amelyért nem ti fáradoztatok, városokat, amelyeket nem ti építtetek, mégis letelepedtetek bennük; szőlőket és olajfákat, amelyeket nem ti ültettetek, mégis ti esztek róluk. Most azért az Urat féljétek, és őt szolgáljátok hüen és feddhetetlenül! Távolítsátok el azokat az isteneket, amelyeket atyáitok szolgáltak a folyamon túl, meg Egyiptomban, és az Urat szolgáljátok! De ha nem tetszik nektek, hogy az Urat szolgáljátok, válasszátok ki még ma, hogy kit akartok szolgálni: akár azokat az isteneket, akiket atyáitok szolgáltak a folyamon túl, akár az emóriak isteneit, akiknek most a földjén laktok. De én és az én házam népe az Urat szolgáljuk! Erre így válaszolt a nép: Távol legyen tőlünk, hogy elhagyjuk az Urat, és más isteneket szolgáljunk! Az Úr a mi Istenünk! Ő hozott föl bennünket és atyáinkat Egyiptom földjéről, a szolgaság házából, és tette azokat a nagy jeleket a szemünk láttára. Ő vigyázott ránk végig az úton, amelyet megtettünk, és minden nép között, ahol átvonultunk. Kiűzött előlünk az Úr minden népet, akik az országban laktak, még az emóriakat is.

Mi is az Urat akarjuk hát szolgálni; bizony, ő a mi Istenünk! Akkor Józsué ezt mondta a népnek: Nem tudjátok ti szolgálni az Urat, mert szent Isten ő, féltőn szerető Isten ő, nem tűri el hitszegéseiteket és vétkeiteket! Ha majd elhagyjátok az Urat, és idegen isteneket szolgáltok, akkor ő újra meg újra csapást hoz rátok, és megsemmisít, ha addig jót is tett veletek. A nép azonban ezt felelte Józsuénak: Nem! Mi az Urat akarjuk szolgálni! Ekkor így szólt Józsué a néphez: Magatok vagytok a tanúi annak, hogy ti választottátok az Urat, hogy őt szolgáljátok. Ők azt felelték: Tanúi vagyunk. Most azért távolítsátok el az idegen isteneket, amelyek közöttetek vannak, és fordítsátok oda szíveteket az Úrhoz, Izráel Istenéhez! A nép így felelt Józsuénak: Az Urat, a mi Istenünket fogjuk szolgálni, és az ő szavára hallgatunk. Így kötött szövetséget Józsué azon a napon népe javára, elébe tárva a rendelkezéseket és a törvényeket Sikemben. Azután beírta Józsué ezeket a dolgokat az Isten törvénykönyvébe. Majd fogott egy nagy követ, és odaállította az alá a cserfa alá, amely az Úr szentélyénél volt. Majd ezt mondta Józsué az egész népnek: Ez a kő lesz majd a tanú ellenünk, mert ez hallotta az Úrnak minden mondását, amikor beszélt velünk. Ez lesz majd a tanú ellenetek, ha megtagadjátok Isteneteket! Ezután elbocsátotta Józsué a népet, mindenkit a maga örökségébe. Történt pedig ezek után, hogy meghalt Józsué, Nún fia, az Úr szolgája száz-tíz éves korában.”

Számomra ennek az igei történetnek a legfontosabb aktuális üzenetei:

1. Amit életünk során az Úrtól kaptunk, azt Ő harcolta ki számunkra, ingyen kegyelemből, és nem tetteink jutalmaként.
2. Mások munkájának gyümölcsét is élvezhetjük, itt gondolok elődeink és testvéreink életpéldájára és értünk mondott kitartó imádságaira.
3. Életünk során döntenünk kell (valószínű többször is), hogy kit akarunk szolgálni, az élő Urat, vagy a mások által, vagy magunk által készített bálványokat (megdöbbentő, hogy Izrael népe a sikemi országgyűlésig több 1000 km-en és kb. 500 éven keresztül cipelte bálványait). Érdemes lenne végiggondolni, hogy mik a mi bálványaink: lehet pl. a hiúságunk, megbántottságunk, a karrierünk, az érzéseink, a másokat sértő rossz szokásaink, a kényelmünk, mások megszólása, földi javaink, stb.

4. Az Úr nekünk szánt áldásaiban csak az Ő általa kijelölt úton haladva részesülhetünk. Az erről való letérésnek súlyos következményei is lehetnek, ha az Úr kegyelme meg nem óv ezektől.
5. Józsué személyes, határozott és hiteles bizonyásgtétele a közösséget is az Úr melletti állásfoglalásra készíti. E téren nagy a felelősségünk családunk, környezetünk és egyházi közösségünk iránt.
6. Fontos gondolat, hogy felhívja a figyelmet az Úrral szerzett élmények rögzítésére, és meg is teszi az ehhez szükséges technikai intézkedéseket: emlékkő állítás és írásban rögzítés.
7. Az Ószövetség korában és az Újszövetség megjelenése óta élő ember közötti alapvető különbség, hogy az Úr Jézus megváltó halála és feltámadása megváltoztatta esélyét a bűneitől való megszabadulás és az örök élet elnyerése terén. Az ószövetségi embert bűnei miatt Isten jogos haragja sújthatta. Ezt a haragot Jézus halálában egyszer s mindenkorra magára vette. Az újszövetségi ember ingyen kegyelemből szabadulhat meg bűneitől és az elkárhozást jelentő következményeitől, ha ezt a kegyelmet bűnbánattal elfogadja. Persze bűneinknek néha vannak olyan következményei, amiket el kell hordoznunk, de ebben számíthatunk az Úr Jézus segítő jelenlétére.

SCHAUERMANN M. HENRIK

Feléd, Megváltóm

Tudom,
 hogy el lehet,
 hát el is indulok.
 Mert tudom,
 hogy minden
 lépésemmel
 egyre inkább
 a tiéd vagyok

Tétlen tépelődő
 hitvány hitem
 magam mögött
 hagyom.
 Erővel, erőddel
 lépek ki a múltból,
 feléd, Megváltóm,
 drága Jézusom.

Ámen

HAJDÚ ZOLTÁN LEVENTE

Az élet legnagyobb ereje a hála.

HERMANN VON BEZZEL

Zákeus a cseresznyefán

Ökumenikus közösségbe hívtak meg előadást tartani. Hozzá is szól-
tak. Többek között egy 40 körüli fiatalember szintén felállt. Nem annyira
az fogott meg, milyen egyszerűen mondta el, mit jelent neki ma Jézus
követése, és hogyan próbálgatja családjával együtt, hanem az, ahogyan
mondta. A kimondhatatlant aligha lehet kimondani, a leírhatatlant leírni,
de talán ez a szó közelíti meg legjobban: sugárzott. S ez tette hitelessé
mindazt, amiről beszélt. Láttam, mások számára is.

Az összejöveteletről elmenvén belém karolt, rám mosolygott, s azt kér-
dezte: megismerem-e? Látva zavaromat bemutatkozott. Abban a pilla-
natban megjelent előttem egy loboncos hajú, csapzott, nyegle ifjonc, egy
régen hallott hívő barátom minden ellen lázadó fia, aki miatt az apja, az
ébredési időkben lelkes munkatársunk, annyit szomorkodott és panaszo-
kodott, vagy éppen tanácsot kért. De ugyan ki és mit tudott volna taná-
csolni a bibliai tékozló fiú apjának, ha az effélet kért volna, mit tegyen a
fiával, hogy ne durcáskodjék, ne kérje ki az örökségét, ne költözzék távoli
vidékre, s ne éljen kicsapongó életet.

A fiatal férfi láthatta arcomon a csodálkozást és az öröm váltakozását,
s azt, hogy késő este lévén sietnék, megkérdezte:

– Hazavihetem? Itt az autóm.

Megköszöntem a gyorsabb hazaérkezési lehetőséget, így a kocsiban,
majd házunk előtt ebben üldögélve mondta el azt, amit csak leírni tudok,
de sugárzását hozzáadni nem. Néhány szóval beszámolt, hogy azért csak
elvégezte a főiskolát.

– Diplomát szereztem, ha nem is kitüntetéssel, tűrhető állást is, de
hülyeségemről nem tudtam leszokni, legkevésbé lányvadászataimról, az
akkor már özvegy édesanyám szomorúságára, aki gyakran mondta, mon-
dogatta, úgy látszik, öregapád vadász szenvedélyét örökölted, de annak
legalább volt valami haszna. Ma már tudom, valami önbizonyításféle le-
hetett ez nálam. Alacsonyabbra sikerültem, mint szerettem volna.

Egy ilyen cserkészés közben ismerkedtem meg – folytatta – egy sze-
líd, széplánnyal. Amikor megtudtam róla, hogy valami hívő közösségbe
jár, elhatároztam, megmutatom, hogy azok se különbek, mint a többiek,
ahogy rám-rám prédikáló apám állította, amíg élt. Szóval mindent beve-
tettem. Ő szívesen, de tartózkodóan fogadta nyegle bókjaimat, virágaimat,
kísérgetéseimet. Jó fél évbe telt, amíg egy szép tavaszi napon rá tudtam

venni, hogy kiránduljon velem a Dunakanyarban lévő kis faházak telkünkre, piknikre. Kikötötte, hogy a szendvicseket ő hozza. Megvallom, nem minden sanda szándék nélkül csábítottam ki oda.

A napsugaras kertben egy nagy, éppen gyümölcsét érlelő fa alatt a kerek kőasztalra csomagolta ki a magával hozott elemózsiát. Ám amikor meglátta a feje fölött pirosuló cseresznyéket, arra kért, másszak fel a fára néhány marokért.

- Jó lenne ráadásnak, úgylis elfogyott már bennünk a C-vitamin – nevetett rám. Én feltornáztam magam, s a fa hegyéből dobáltam az érett szemeket piknikes kosarába, és kakaskodva igyekeztem szórakoztatni éretlen bemondásaimmal, célzásaimmal. Egyszer csak megszólalt.

- Most már lejöhetsz Zákeus, kész az uzsonna. Amíg a fáról lekászálódtam, eszembe jutott valami gyermek-istentiszteleti töredék a kistermetű, fára mászó Zákeusról. A vámszedőről. Derengett, hogy amikor Jézus hívta és meglátogatta, az úgy meghatódott, hogy mindent visszaadott, amit másoktól kizsarolt, még meg is tetézte. Méregbe gurultam. S amíg dühösen lecsúsztam, alaposan felhorzsoltam a lábam, valami jó visszavágáson törtem a fejem. De alig hogy lehuppantam, már nyújtott felém egy szendvicset:

- Sonkás. Szereted? Akarod? - és búzavirág-kék volt a szeme. Hol őt, hol kinyújtott tenyerén a szendvicset néztem, és olyasmit éreztem, amit még soha. Kibukott a számon:

- Igen, szeretem és akarom, de csak veled együtt. Amikor láttam, hogy szemében kiárad a fény, hozzátettem: szendvicsestől feleségül akarlak.

Mire ő:

- Jól van Zákeusom, én is megszerettek. Hozzád is megyek, de csak egy év múlva.

- Miért csak egy év múlva? – kérdeztem kissé sértődötten.

- Azért, mert Zákeusnak is volt egy s más elintézni valója, mielőtt üdvösségre jutott háza népével együtt. Nem olvastad soha az evangéliumot?

- Valamikor olvastam – nyögtem, s mondtam valamit gyermekkoromról és apámról.

No nem részleteztem, vártam egy évet, nagyon hosszú évet. Ebben a várakozásban, s a vele való beszélgetések melegében, a közösségben,

ahova befogadtak, ahol tüskéim ellenére körülszeretgettek, hozzá- és hazataláltam. Most már üdvössége van a házunknak. Így mondta Jézus Zákeusnak?

– Igen így mondta – válaszoltam, majd elhallgattunk.

Ő törte meg a csendet:

– Ne haragudjék, hogy életemmel untattam. Sietek haza. Harmadik gyerekünkkel van GYES-en a párom. Vár még egy kis házimunka és ők. - Újra felsugárzott, aztán kiségitett a kocsiból. Megöleltük egymást.

– Isten áldja meg! – mondta, és már indított is.

Néztem utána, amíg a piros lámpáig láthattam. Éreztem, hogy az Isten ezen az estén éppen azt tette velem, amit fiatal barátom kívánt nekem.

GYÖKÖSSY ENDRE: MAI PÉLDÁZATOK

Vezetés

Uram, mennyire vágyom
arra, ami hozzád vezet!
Vágyom, hogy tartson,
továbbsegítsen
áldókezed!
És biztos lehessek
abban, ami bennem
bizonytalan:
hogy sorsomnak
nálad, benned
szent célja van.
Ámen

HAJDÚ ZOLTÁN LEVENTE

A kudarcok igazgyöngyei

A modern ember egyik legfontosabb hajtóereje, hogy sikeres legyen. A különböző médiumok, közösségi platformok, a reklámok és a filmek elementáris erővel zúdítják ránk az üzenetet: légy sikeres, különben senki vagy, egy lúzer, aki beolvad az átlagemberek nagy, szürke masszájába! A problémát csak tetézi, hogy a ma embere nem pontosan tudja, hogy mit

is ért siker alatt. A sikerhez például a mai felfogás szerint nem feltétlenül szükséges, hogy bármiben is kiválóak legyünk. Lehetünk mindenféle teljesítmény nélkül is sikeresek, mint például a celebek. Vagy ott vannak a sikertrénerek, akik különös módon attól lesznek sikeresek és gazdagok, hogy másokkal elhitetik, hogy sikeresek és gazdagok lehetnek. Ez csak azért lehetséges, mert szinte mindenki sikeres akar lenni, ebből pedig egyenesen következik, hogy valósággal rettegünk a kudarctól. Pedig a siker egyik legfontosabb alkotóeleme maga a kudarc, és amíg ezt nem értjük, a valóságos siker el fog kerülni minket.

Lássuk például, hogyan válhat valaki sikeres zenésszé! Egy szociálpszichológiai kutatás azt vizsgálta, milyen pszichés tulajdonságok szükségesek ahhoz, hogy valakiből sikeres zenész váljék. A kutatás szerint - sok más mellett - az egyik legfontosabb tényező a kudarctűrő képesség. Érdekes, nem? Tehát aki képtelen elviselni a kudarccokat, az soha nem lesz sikeres. Ez már önmagában bizonyítja, hogy a sikerhez a kudarccok sorozatán, ill. azok elviselésén keresztül vezet az út. A kudarccok elviselésében pedig az segíthet minket igazán, ha megértjük, hogy az igazi siker sokszor éppen a kudarcélményekbe van belerejtve. Hadd hozzak egy példát!

Jean Sibelius, a nagy finn zeneszerző ifjúkorában a Helsinki Music Institute növendéke volt. Nagy álma volt, hogy híres hegedűvirtuóz váljék belőle. Tanulmányai befejeztével az ifjú hegedűművész - amolyan első nagy szárnypróbálgozásként - próbát játszott a Bécsi Filharmonikusoknál. Ám a próbajáték nem sikerült, így aztán nem is vették fel őt. A súlyos kudarcélmény letaglózta az ifjú titánt, de ahelyett, hogy föladta volna, figyelmét a zeneszerzés felé fordította. Hamarosan kiváló zeneszerző, később pedig nemzete legnagyobb komponistája lett, olyannyira, hogy egykori iskoláját, a Helsinki Music Institute-ot ma úgy hívják: Sibelius Akadémia. Tehát a zeneszerző Sibelius sikere a hegedűművész Sibelius hatalmas kudarcába volt belerejtve. Ha ifjúkorában fölvevették volna a Bécsi Filharmonikusok hegedű szólamába, akkor végig muzsikálhatta volna az egész életét a Filharmonikusokkal, emiatt pedig se ideje, se energiája nem lett volna megírni a híres Finlandiát, a szinfóniáit, vagy a varázslatos hegedűversenyt. Vegyünk egy másik példát!

Szergej Rahmanyinov, a 19-20. század fordulójának nagy orosz zongoravirtuóza már egész kiskorában hatalmas tehetségnek számított, ám az ifjú Szergej arról álmodozott, hogy elsősorban ne pianistaként, hanem zeneszerzőként ismerje meg őt a világ. (Pont fordítva, mint Sibelius!)

Tanárai azonban nem lelkesedtek az ötletért, inkább a zongoristát látták és támogatták benne, kivéve a legnagyobb orosz komponistát: Csajkovszkijt, aki - szinte egyedülként - meglátta benne a nagy zeneszerzőt is, ezért fölkarolta, bízta és támogatta az ifjú titánt. Így aztán a mindössze 24 éves Rahmanyinov megírta első szinfóniáját, melyet 1897-ben Szentpéterváron mutattak be. Minden adott volt a zajos sikerhez: csodagyerek, az ünnepezt zongoravirtuóz Rahmanyinov fiatal volt, tehetséges, ambiciózus, szerelmes, és nem mellesleg minden idők legnagyobb orosz zeneszerzője biztosította számára a szakmai hátszelet. Ennek ellenére az első szinfónia akkorát bukott, mint az ólajtó. A bemutató estéjén a zenekar - finoman szólva - alulpróbált állapotban játszott, a karmester, bizonyos Alexandr Glazunov pedig jó szokásához híven illuminált állapotban vezényelt, de mondhatjuk egyszerűbben is: a májsztró olyan részeg volt, mint a csacsi. A nehéz darab, a felkészületlen zenekar és a tajtrészeg karmester pusztító triumvirátusa pedig biztos útnak bizonyult a teljes megsemmisüléshez. A csúfos bukás kudarcélményét csak növelte, hogy egy kritikus Egyiptom tíz csapásához hasonlította a darabot, valamint kifejtette, hogy ez a szinfónia legfeljebb egy pokolbéli konzervatóriumban ütné meg a mércét. Mindezek hatására Rahmanyinov csalódottságában és mérgében darabokra tépte a szinfónia partitúráját, és olyan letargiába süllyedt, hogy a következő 3 évben szinte egyetlen hangot sem tudott komponálni. Ám három év némaság, szegény és önemésztő tipródás után Rahmanyinov főnixmadárként emelkedett fel az önbizalomhiány és a depresszió mélységeiből, hogy a padlón talált kincsekkel meggazdagodva, mind személyében mind pedig hivatásában megerősödvé világhírű zeneszerző váljék belőle.

Sibelius számára a kudarc útjelző tábla volt, ami mutatta, merre forduljon, merre van a helyes irány, Rahmanyinov számára pedig kovácsműhely, ahol a sors kőkemény kalapácsütései alatt az ifjúkor vágyálmaiból acélossá edzett hivatástudat lett. Mindkettőjük példájából jól leszűrhető a tanulság:

Az igazi értékek megtalálása nem aranyosás, hanem gyöngyhalászat.

***Az arany a természet ajándéka,
amit csak meg kell találni ott,
ahol van.***

***Ám az igazgyöngy nem más, mint
a puhatestű kagyló sérülésekre, se-***

bekre adott válasza. A valódi igazgyöngyöt a fájdalom hívja életre, termi meg, a gyöngyhalásznak pedig vállalnia kell a hideg és sötét mélységekbe való lemerülést, ha felszínre akarja hozni azt. Merülés nélkül csak csillivilli bizsubhoz juthatunk, az igazi értékhez nem.

Az ember legősibb kísértése viszont éppen az, hogy kincseket találjon fájdalom nélkül, magasra jusson a mélység vállalása nélkül, hogy a mennybe emelkedjen pokolra szállás nélkül. Még magát Jézust is ezzel kísértette a pusztában az ősi kígyó: koronát ígért neki kereszt nélkül, győzelmet vereség nélkül, királyságot szenvedés nélkül. Ám nem véletlen, hogy Jézus nem fogadta el a kísértő ajánlatát. Ő vállalta a fájdalmat, a szenvedést, a keresztet és a pokolra szállást, hogy valóságos üdvösséget hozzon számunkra. Ha őt követjük, soha többé nem fogunk félni a mélységektől, a kudarcoktól, hiszen vele minden összeomlást fölemelkedés követ, a halált pedig feltámadás. A sikertrénerek üzenetét pedig - a magam részéről - meghagyom a teljesítmény nélküli celebeknek.

BOLYKI LÁSZLÓ: A LÉLEK HÚRJAI

A jó pásztor

„Miután ettek, így szólt Jézus Simon Péterhez: „Simon, Jóna fia, jobban szeretsz-e engem, mint ezek?” Ő pedig így felelt: „Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek téged!” Jézus ezt mondta neki: „Legeltesd az én bárányaimat!” Másodszor is megszólította: „Simon, Jóna fia, szeretsz-e engem?” Ő ismét így válaszolt: „Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek téged.” Jézus erre ezt mondta neki: „Őrizd az én juhaimat!” Harmadszor is szólt hozzá: „Simon, Jóna fia, szeretsz-e engem?” Péter elsomorodott, hogy harmadszor is megkérdezte tőle: szeretsz-e engem? Ezért ezt mondta neki: „Uram, te mindent tudsz; te tudod, hogy szeretlek téged.” Jézus ezt mondta neki: „Legeltesd az én juhaimat!” János 21:15-17

Egy korábbi vasárnapi istentiszteleten lelkészünk arról az igehelyről beszélt, amelyben Jézus Pétert háromszor kérdezi, hogy szereti-e. Péter szomorú lett, hogy az Úr többször is felteszi neki ezt a kérdést. Bizonyára eszébe jutott súlyos csődje a főpap udvarában, amikor a nagyon veszélyes helyzetben letagadta Jézushoz való tartozását. Csak annyit tud mondani csendesesen: Te tudod Uram, hogy szeretlek. Ezt azért tudta megtenni, mert túl volt egy őszinte bűnbánaton, amikor Jézus fájdalmas tekintetének hatására sírva fakadt árulása miatt.

Jézus nem csak megbocsátott Péternek, de olyan megbízást adott, ami minden követőjének azóta is életprogram kellene, hogy legyen: „legeltesd az én bárányaimat, őrizd az én juhaimat, legeltesd az én juhaimat.”

Jézus az egyházat saját nyájához hasonlítja, akit az ő megbízásával rendelkező pásztorok gondoznak: őriznek, etetnek, terelgetnek, és ha kell a bárányokat hordozzák.

Különbséget tesz a bárányok és a juhok között. A bárányok gyengébbek, sérülékenyebbek, gyakran elfáradnak, és könnyebben elkószálnak a nyájtól. Több gondoskodást, több figyelmet kell rájuk fordítani, és néha nem tudnak járni saját lábukon, hordozni kell őket. A nyájat terelgetni kell a jó legelő felé. Az élelmet nem a pásztor teremti elő, az a legelőn terem, azt a nyáj tagjainak kell önállóan lelegelnie. A legelő helyét a juhok nem mindig ismerik, ehhez kell a pásztor terelgetése. A juhok is jól teszik, ha figyelnek a megbízható pásztor iránymutatására, különben könnyen korgó gyomor vagy szakadék lesz az engedetlenség eredménye.

A pásztor fontos feladata a nyáj őrzése is. A nyájat külső és belső veszélyek fenyegetik. Vannak ártalmas szándékkal közeledők, tolvajok, vagy a nyájat szétkergetni akarók, esetleg „konkurens pásztorok”, akik a legelőért folytatnak magánküzdelmet. Belső veszélyt jelenthet a pásztor terelgetésének tudatos vagy hanyagság okozta figyelmen kívül hagyása. Ennek következtében a nyáj érintett tagjai elszakadhatnak a nyájtól, vagy életveszélybe kerülhetnek, legelő nélkül maradhatnak.

A legfontosabb jó hír azonban, hogy a pásztorok pásztorai mindig mellettünk van, és mindig közvetlenül is hallhatjuk hangját és élvezhetjük pásztorolását.

SCHAUERMANN M. HENRIK

Rákos beteg is lehet boldog

Az alábbi beszámolót 1977. április 23-án St. Gallenben Ulrich Jost lelkész mondta el, aki azóta már meghalt.

Nem lett belőlem sikeres ember, 54 éves koromban nyomorék vagyok. Nem számolhatok be tehát csodálatos gyógyulásról. Nem, beteg marad-

tam. El szeretnék viszont mondani valamit abból, hogyan tud az Isten egy embert a mélységeiben is boldoggá, vidámmá, megelégedetté és hálaássá tenni.

A tizenegy és fél hónapig tartó kórházi ápolás alatt hitem tulajdonképpen sohasem jutott válságba. Gyerekkorom óta ismerem Jézust. Azt hiszem, minél régebben és minél több tapasztalatot szerez az ember róla, annál erősebb lesz iránta a bizalma. Egyet viszont el kell ismernem: nem mindig voltam elégedett vele. Időnként alkudoztam, különösen a fájdalmak miatt. Egyszer így szóltam hozzá:

- Nagypénteken néhány órát szenvedtél, de én már két és fél éve szenvedek, ráadásul annyira, hogy időnként lementen a lelkészlak pincéjébe, és úgy ordítottam a fájdalomtól, hogy a faluban is meghallották.

Mit válaszolt az Úr Jézus? Nem szidott össze. Ő ugyanis nem így szid. Így szólt hozzám: - Ueli, igazad van, de kellett már egyszer is, csak egyetlenegyszer azt kiáltanod, amit én kiáltottam a kereszten: „Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?” Halkan, szégyenkezve kellett elismerem, hogy nem! Még akkor sem, amikor a halál kopogott betegszobám ajtaján. Sohasem kellett azt kiáltanom, hogy „Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem”.

Hirtelen megértettem, hogy mi a legfontosabb az életben. Nem a pénz, nem a siker, nem a hírnév, nem az egészség, de a betegség sem, hanem az, hogy Jézus Krisztussal élhessek együtt.

Ma is nagy fájdalmak gyötörnek. Naponta ötször veszek be olyan fájdalomcsillapítót, amely már nagyon közel áll a morfiumhoz. Múlt héten kaptam a 150. lézerbesugárzást. Naponta 15-18 órát kell feküdnöm, ezért a nagy lelkészlakból ki kellett költöznöm, és egy nagyon kis lakásba költöztem át. De mit számít mindez? Van ennél sokkal fontosabb is, ami sokkal nagyobb az egészségnél, vagy a betegségnél, mégpedig Jézus Krisztus maga.

- Igen, az ember lehet beteg, akár gyógyíthatatlan beteg is - szervezete egészen elrákosodott - tudom mi a bajom, és józanul mérem fel a helyzetet. Látom és tudom, milyen kevés időm van hátra. Én mondom ezt, a halálos beteg. A fontos az, hogy ki tudja mondani az ember azt a három szót, hogy „Te velem vagy”. Csak Isten szerető szívének dobbanását és megbocsátó szavát halljuk meg.

Túl sokat aggodalmaskodunk, pedig Isten sokkal jobban meg tudja oldani a gondjainkat, mint mi, emberek. Ezt kétszer is megmutatta

nekem. Először szegény gyülekezetem példáján, amelynek már négy hónappal a betegségem után össze kellett ülnie, hogy megbeszéljék, hogyan szállítsák le a fizetésemet, hogy fizetni tudják a helyettesemet.

Ugyanaznap az útmutatóban a következőket olvastam: „Enyém az ezüst, enyém az arany - így szól a Seregek Ura” (Aggeus 2:8), és bár de réktől lefelé béna voltam, hangosan nevettem. A gyülekezet egy egész este ülésezett, tanácskozott, hogy egy súlyos betegnek hogyan csökkentsék a fizetését, hogy a költségvetés ne boruljon fel, Isten pedig azt mondja „enyém az ezüst”. „Betegségedben ne törődj ezekkel a dolgokkal, én majd gondoskodom rólad!” Ezekre a kérdésekre a mai napig mindig válaszolt.

A második példa: Múlt decemberben tudtam, hogy május végén ki kell költöznöm a lelkészlakból. Ez tehát azt jelentette, hogy lakást kell keresnem. De nem, decemberben az ember nem keres lakást május 1-re. Akkor az ember a karácsonyt ünnepli. Aztán érkezett a január. Lakást keresni? Nem! Ebben az időben egy súlyos műtét során még egyszer felnyitották hét csigolyámat. Akkor februárban? Nem, mégsem, mert februárban következett további 40 besugárzás. Akkor várjunk márciusig. Hiszen még mindig van idő. Isten tudja, hogy szükségem van lakásra, és március 15-én - addig egyszerűen nem akartam dönteni, hiszen még maradt elég idő - a Bibliában az I. Mózes 28:15-öt olvastam: „Mert én veled vagyok, megőrizlek téged, akárhová mégy”. Másnap megoldódott a lakáskérdés. Ilyen egyszerű az egész.

Sem a hét megtanult nyelv, sem tudásom - négy szakmát tanultam ki - nem használt semmit a halál árnyékában, sem életem mostani mélységeiben. Ami viszont segített, és amivel átjutottam ezen a helyzeten, sokkal egyszerűbb, gyermeki vasárnapi iskolai hit volt: az a tudat, hogy van egy Úr és van Krisztus, aki segít! Ezért a születésnapomon nem az egészségért könyörögtem - természetesen azt is megteheti az ember! - mert többet szeretnék az egészségnél. Azt szeretném, és azt is kértem Krisztustól, és máig még mindig megajándékozott velem, hogy azon az úton, amelyen vezet, boldogan és hálással akarok vele menni. Hiszen Istennel falakon is átugrom (Zsoltár 18:30). Mindenekelőtt a legmagasabb falon, amely egyszer elérkezik, a halálon, és ezért egész szívemből hálát akarok adni Krisztusnak, a mi Urunknak. Nálam boldogabb ember nem lehet, még ha egészséges is, mint amilyen én vagyok most, súlyos betegségekben.

EVANGÉLIUMI ÉLETKÉPEK CÍMŰ KÖNYVBŐL

Atyám! Kezedbe ajánlom lelkemet!

Milyen jó, hogy rábízhatjuk
kezünket arra Kézre,
amely megtörte és életre
keltette a Kenyeret,
amely megáldotta és megsimogatta
a gyermekeket,
s amelyet szegek vertek át.
Ráhagyatkozni arra Kézre,
amely olyan, mint a miénk,
de amelynek tetszőleges
döntését csupa jószág vezérli
s folyton csak szorosabban
köt le minket ön maga számára.
Átadni magunkat annak a puha és
hatalmas erejű Kéznek,
amely lehat a lélek velejéig,
amely formál és teremt,
amelyen át oly végtelen
szeretet árad.

TEILHARD DE CHARDIN IMÁJA

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi
Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét, ezen a számlaszámon megteheti:
10402427-50485348-54531009

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, korábbi hírlevelek is olvashatók ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel.

Címe: <http://pecsimetodista.hu/>

Istentiszteleteink hanganyaga is meghallgatható a honlapon!

A honlapra, vagy a Hírlevélbe küldendő anyagot
a schauermannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

2024. február 22-24. Elöljárói konferencia képei

Konferencia színhelye

Dr. Stefan Zürcher
püspök
Hecker Mártonnal
**

Júlia és Jannot
bemutatja
Madagaszkárt
**

Zenészek
és a
legfiatalabbak

